

С*** са засмива.... Нему му са прави тази мисль.... Азъ по добръ ще кажъ че азъ съмъ вий?... А?

Той излѣзе при румунката, а Скобелевъ въ това време са затваря и сѣда на работа.

Генералътъ, който са показа за Скобелевъ, послѣ разказваше своитѣ впечатлѣния.

— Помилувайте, каква глупава.... Нашишкавена. Азъ не таквизъ каквато нея съмъ виждалъ въ Венгрия.... Въ 48 година. Какво тя са мисли, удивително е на мене вѣчно това? Стига само да поискамъ.... Въ Сегединъ азъ имахъ таквазъ!...

— Какво тази направи?

— Поглѣднѣ на мене и са раскиска.... Съ това си и отиде! Брацъ левеше нѣщо по своему, свраката!...

На другийтъ день румунката срѣщишла Генерала Черкесъ, който командувахе калафатекитѣ каларашаи.

— У русситѣ, понятнето за младостта е много оригинално.

— А какво?

— Помилувайте... Скобелевъ по тѣхному модъ генералъ.... Азъ го видѣхъ, той е просто наймуна, а и при това още съ побѣлѣли косми.... Хубава младостъ.... Кое у тѣхъ са назовава старостъ.

Безъ да глѣда на тѣзи комически епизоди, Скобелевъ бѣше като раздаенъ отъ впечатлѣнието на 30 Августъ.

— То вѣчното време стои предъ мене.... Не можъ да забравя. Струва са, пишеш и даже са униешъ. А тукъ пакъ ще израсте предъ очитѣ този брустверъ, направенъ отъ трупове. Горталовъ поднятійтъ на щикове.... Ужасно....

— Азъ, знаете, съвсемъ не съмъ сантименталенъ. Азъ съзнавахъ необходимостта и възможността на 30 Августа, А пакъ! Вижъ вината не е моя, а да снѣ неможъ. Все така са и чуди прѣдъ мене картината на отстѣпленieto отъ редутитѣ.... Викове въ тѣзи уши.

Той пожълтява въ това време, изсѣхна.

— Не, тукъ отпочивката е лоша.

— Защо?

— Въ дѣло по скоро са забравя.... А тукъ вѣсникитѣ впечатлѣния на този проклѣтъ день дотегнуватъ....

Въ Букурещъ дойде Тоглебенъ. Изъ пжгтъ за Дунавтъ, той са спаралъ тукъ на нѣколко дена. Отначало той са срѣщишъ много кратко съ Скобелева. Тѣ даже са виждахъ неразлѣчими. На едно обѣдвахъ, на едно закусвахъ,